

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Sžnč/6/2012
Identifikačné číslo spisu:	9012010150
Dátum vydania rozhodnutia:	31.01.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Baricová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:9012010150.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa I., bytom F., zastúpeného JUDr. Jánom Spišiakom, advokátom so sídlom Idanská 17, Košice, proti odporcom 1/ Finančnému riaditeľstvu Slovenskej republiky, so sídlom Vázovova 2, Bratislava a 2/ Daňovému úradu Košice, so sídlom Rozvojová 2, Košice, o návrhu proti nečinnosti odporcov, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky návrh voči odporcovi v 1. rade z a m i e t a .

Navrhovateľovi náhradu trov konania pred Najvyšším súdom Slovenskej republiky n e p r i z n á v a .

Voči odporcovi v 2. rade vec p o s t u p u j e Krajskému súdu v Košiciach.

Odôvodnenie

Navrhovateľ podal dňa 18.09.2012 na Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) faxom návrh proti nečinnosti orgánu verejnej správy, ktorý doplnil písomným podaním dňa 24.09.2012 a v ktorom žiadal najvyšší súd, aby

1/ uložil odporcovi v 1. rade konať a rozhodnúť o odvolaniach navrhovateľa zo dňa 14.06.2012 proti dodatočnému platobnému výmeru Daňového úradu Gelnica č. 729/230/11956/08/Fere zo dňa 03.11.2008, proti dodatočnému platobnému výmeru Daňového úradu Gelnica č. 729/230/11958/08/Fere zo dňa 03.11.2008 a proti dodatočnému platobnému výmeru Daňového úradu Gelnica č. 729/230/11959/08/Fere zo dňa 03.11.2008, a to v lehote 60 dní od doručenia tohto uznesenia a

2/ uložil odporcovi v 2. rade konať a predložiť odporcovi v 1. rade postupom podľa zákona na rozhodnutie odvolania navrhovateľa zo dňa 14.06.2012 proti dodatočnému platobnému výmeru Daňového úradu Gelnica č. 729/230/11956/08/Fere zo dňa 03.11.2008, proti dodatočnému platobnému výmeru Daňového úradu Gelnica č. 729/230/11958/08/Fere zo dňa 03.11.2008 a proti dodatočnému platobnému výmeru Daňového úradu Gelnica č. 729/230/11959/08/Fere zo dňa 03.11.2008, a to v lehote 30 dní od doručenia tohto uznesenia.

Zároveň žiadal priznať náhradu trov konania.

Svoj návrh odôvodnil tým, že Daňový úrad Košice, kontaktné miesto Gelnica listami č. 9817301/5/1747809/2012 zo dňa 13.07.2012, č. 9817301/5/1747824/2012 zo dňa 13.07.2012 a č.

9817301/5/1747847/2012 zo dňa 13.07.2012, doručenými právnomu zástupcovi navrhovateľa dňa 27.07.2012, oznámil navrhovateľovi, že jeho odvolania podané proti rozhodnutiam Daňového úradu Gelnica č. 729/230/11956/08/Fere zo dňa 03.11.2008 a ďalej č. 729/230/11958/08/Fere zo dňa 03.11.2008 a tiež č. 729/230/11959/08/Fere zo dňa 03.11.2008 zamieta ako neprípustné, pretože boli podané po určenej lehote.

S poukazom na to, že nemohol z objektívnych dôvodov predložiť účtovné doklady potrebné k výkonu daňových kontrol na základe navrhovateľovi nedoručených výziev správcu dane, z dôvodu, že na adrese F. preukázateľne nezdržoval, bol toho názoru, že odporca v 2. rade nepostupoval v súlade s na vec sa vzťahujúcich ustanovení § 47 ods. 1, 3 zákona č. 511/1992 Zb. o správe daní a o zmenách v sústave územných finančných orgánov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o správe daní“) tým, že podľa názoru navrhovateľa nerozhodol včas o odvolaniach proti vyššie uvedeným dodatočným platobným výmerom správcu dane sám alebo nepostúpil odvolania navrhovateľa do 30 dní odo dňa začatia konania spolu s výsledkami doplneného konania, s úplným spisovým materiálom a s predkladacou správou na rozhodnutie odporcovi v 1. rade ako odvolaciemu orgánu a o takomto postupe správca dane písomne neinformoval navrhovateľa ako daňový subjekt.

Odporca v 1. rade ako odvolací orgán v rozpore s § 48 zákona o správe daní nepreskúmal odvolaním navrhovateľa napadnuté rozhodnutia právneho predchodcu odporcu v 2. rade v rozsahu požadovanom v odvolaní a o jeho odvolaniach nerozhodol.

Týmto postupom obidvoch uvedených orgánov verejnej správy boli podľa názoru navrhovateľa porušené jeho základné práva a právom chránené záujmy. Odporcovia ako orgány verejnej správy podľa názoru navrhovateľa nekonajú bez vážneho dôvodu spôsobom ustanoveným príslušným právnym predpisom a sú v konaní týmto nečinní, pričom navrhovateľ už nemá žiadny opravný prostriedok na zmenu tohto stavu.

Mal za to, že sú naplnené zákonné predpoklady uplatnenia § 250t ods. 1 OSP.

Odporca v prvom rade vo vyjadrení k návrhu opíšu skutkový stav veci od oznámenia o výkone daňovej kontroly až po vydanie oznámení o zamietnutí odvolaní uviedol, že podané odvolania navrhovateľa zo dňa 14.06.2012, doručené daňovému úradu dňa 25.06.2012 boli ním zamietnuté, z čoho logicky vyplýva, že neboli odvolaciemu orgánu postúpené na konanie a rozhodnutie. Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky ako odvolací orgán nemalo vedomosť o tom, že navrhovateľ s postupom daňového úradu vo veci zamietnutia jeho odvolaní nesúhlasí. O tejto skutočnosti sa Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky dozvedelo až z podaného návrhu na súd na začatie konania proti nečinnosti orgánu verejnej správy. Ak navrhovateľ považoval postup daňového úradu za nesprávny, mohol využiť ustanovenie § 66 zákona č. 563/2009 Z. z. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „daňový poriadok“) a dožadovať sa prijatia opatrení proti nečinnosti daňového úradu vo veci postúpenia jeho odvolaní odvolaciemu orgánu, čo navrhovateľ nevyužil. Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky ako odporca v 1. rade zhodne so stanoviskom Daňového úradu Košice ako odporcu v 2. rade mal za to, že navrhovateľ nevyčerpal všetky prostriedky, ktorých použitie umožňuje osobitný predpis tak, ako to predpokladá ustanovenie § 250t ods. 1 OSP.

Ako vyplýva z vyššie uvedenej argumentácie tak Daňový úrad Košice ako aj Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky neboli vo veci podaných odvolaní navrhovateľa nečinní. O podaných odvolaniach rozhodol Daňový úrad Košice v zmysle platnej právnej úpravy, t. j. podľa daňového poriadku tak, že odvolania zamietol. Skutočnosť, že navrhovateľ nepovažuje tento postup za správny, neznamena nečinnosť orgánu verejnej správy. V konečnom dôsledku postup Daňového úradu Košice vo veci vydania zamietnutí odvolaní navrhovateľa voči dodatočným platobným výmerom a postup, ktorý ich vydaniu predchádzal je predmetom samostatného konania na Krajskom v Košiciach.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd vecne a miestne príslušný na konanie proti nečinnosti ústredného orgánu štátnej správy (teda len proti odporcovi v prvom rade) podľa § 246 ods. 2 písm. b/ OSP vec preskúmal bez nariadenia pojednávania (§ 250t ods. 4 prvá veta OSP), oboznámil sa s administratívnym spisom odporcu 1 a dospel k záveru, že návrhu navrhovateľa pokiaľ ide o namietanú nečinnosť odporcu v prvom rade nemožno priznať úspech.

Podľa § 250t ods. 1 OSP fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá tvrdí, že orgán verejnej správy nekoná bez vážneho dôvodu spôsobom ustanoveným príslušným právnym predpisom tým, že je v konaní nečinný, môže sa domáhať, aby súd vyslovil povinnosť orgánu verejnej správy vo veci konať a rozhodnúť. Návrh nie je prípustný, ak navrhovateľ nevyčerpal prostriedky, ktorých použitie umožňuje osobitný predpis.

Podľa § 250t ods. 4 OSP súd o návrhu rozhodne bez pojednávania uznesením. Ak súd návrhu vyhovie, vo výroku uvedie označenie orgánu, ktorému sa povinnosť ukladá, predmet a číslo správneho konania a primeranú lehotu, nie však dlhšiu ako tri mesiace, v ktorej je orgán verejnej správy povinný rozhodnúť. Súd môže na návrh orgánu verejnej správy túto lehotu predĺžiť. Nedôvodný alebo neprípustný návrh súd zamietne.

Konaním správneho orgánu možno rozumieť správne akty a úkony správneho orgánu vydané alebo vykonané v čase od začatia konania až do právoplatnosti rozhodnutia, ktoré sú upravené právnymi normami.

Nečinnosťou orgánu verejnej správy sa rozumie jeho pasivita vo veciach, ktoré mu boli predložené na rozhodnutie, aj keď niet žiadnej zákonnej alebo faktickej prekážky na to, aby správny orgán konal a rozhodol. Nečinnosť môže spočívať v opomenutí správneho orgánu vykonať predpísaný úkon alebo v zbytočných prieťahoch v jeho postupe, ale môže spočívať aj v tom, že namiesto rozhodnutia správny orgán tvrdí nedostatok svojej právomoci a vec vybaví iba listom alebo informáciou, prípadne záznamom v spise. V poslednom prípade musí byť obsahom návrhu na začatie konania tvrdenie, že v konaní niet žiadnej prekážky na úkony správneho orgánu, a napriek tomu správny orgán nekoná, a toto nekonanie je nečinnosťou. Nekonanie musí byť v rozpore s konkrétnym zákonným ustanovením, ktoré obsahuje príkaz pre správny orgán postupovať, konať, vykonávať určité procesné úkony a rozhodovať (k tomu pozri napr. rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky I. ÚS 225/08, III. ÚS 282/08, III. ÚS 70/09). Pod nečinnosťou orgánu verejnej správy treba rozumieť nie len absolútnu nečinnosť, ale aj to, ak orgán verejnej správy koná spôsobom, ktorý znamená porušenie práva na konanie bez zbytočných prieťahov.

Obsahom pripojeného spisového materiálu mal najvyšší súd preukázané, že Daňový úrad Gelnica vydal dňa 3. novembra 2008 voči navrhovateľovi tri dodatočné platobné výmery pod. č. 729/230/11956/08/Fere, č. 729/230/11958/08/Fere a č. 729/230/11959/08/Fere, ktorým určil navrhovateľovi ako daňovému subjektu daň z pridanej hodnoty za 2., 3. a 4. štvrťrok 2007. Všetky tri dodatočne platobné výmery boli považované za doručené uložením na pošte, nakoľko si ich navrhovateľ v úložnej lehote nevyzdvihol.

Navrhovateľ uvedené tri dodatočne platobné výmery napadol troma odvolaniami podanými dňa 15.06.2012.

Dňa 13.07.2012 daňový úrad Košice, kontaktné miesto Gelnica, ako právny nástupca Daňového úradu Gelnica, vydal vo veci odvolaní navrhovateľa tri samostatné oznámenia, ktorým odvolania navrhovateľa podľa § 73 ods. 5 a § 73 ods. 4 písm. a/ daňového poriadku zamietol, nakoľko smerujú proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie neprípustné podľa § 72 ods. 8 písm. a/ je podané po určenej lehote.

Podľa § 72 ods. 8 písm. a/ daňového poriadku odvolanie je neprípustné, ak je podané po určenej lehote.

Podľa § 73 ods. 5 písm. a/ daňového poriadku prvostupňový orgán odvolanie zamietne, ak je neprípustné.

Prvostupňový orgán bez zbytočného odkladu písomne oznámi účastníkovi konania zamietnutie odvolania podľa odseku 4 (§ 73 ods. 5 daňového poriadku).

Obdobné, resp. identické ustanovenie obsahoval aj zákon o správe daní účinný do 31.12.2011, podľa § 47 ods. 5 písm. b/ prvostupňový orgán odvolanie zamietne, ak je podané po určenej lehote.

Zamietnutie odvolania podľa odseku 5 sa písomne oznámi tomu, kto odvolanie podal; v takom prípade sa rozhodnutie nevydáva (§ 47 ods. 6 zákona o správe daní).

Treba poznamenať, že odporca v 1. rade konal o odvolaniach navrhovateľa podľa daňového poriadku, majúť dodatočné platobné výmery za právoplatné dňom 19.12.2008, keďže podľa doterajších predpisov sa dokončia daňové konania začaté a právoplatne neukončené pred účinnosťou tohto zákona (§ 165 ods. 2 veta pred bodkočiarkou daňového poriadku).

Z citovaných zákonných ustanovení a z obsahu spisového materiálu je zrejmé, že na vyhovieť návrhu v danej veci nebola splnená ani základná podmienka ustanovenia § 250t ods. 1 veta prvá OSP, a to, že by odporca v prvom rade nevydaním rozhodnutia o odvolaní vo veci nekonal bez vážneho dôvodu spôsobom ustanoveným príslušným právnym predpisom. Odporca v prvom rade nebol v konaní nečinný, nakoľko prvostupňový správny orgán vzhľadom na citované zákonné ustanovenia ani nebol povinný predložiť mu odvolania navrhovateľa spolu so spisovým materiálom na rozhodnutie o odvolaniach navrhovateľa a návrh podľa § 66 daňového poriadku, podľa ktorého „ak orgán príslušný na rozhodnutie v daňovom konaní je v tomto konaní nečinný a nerozhodne ani v lehotách ustanovených v § 65 ods. 1 a 2 a nápravu nemožno dosiahnuť inak a povaha veci to nevylučuje, je príslušný vo veci rozhodnúť druhostupňový orgán“, navrhovateľ nepodal.

Preto Najvyšší súd Slovenskej republiky návrh navrhovateľa vo vzťah k odporcovi v prvom rade zamietol v zmysle § 250t ods. 4 poslednej vety OSP.

O náhrade trov konania rozhodol najvyšší súd v zmysle 250t ods. 5 OSP, keď ich náhradu neúspešnému navrhovateľovi nepriznal. V konaní úspešný odporca v prvom rade právo na náhradu trov konania nemá zo zákona.

Pokiaľ návrh navrhovateľa smeruje voči odporcovi v druhom rade - Daňovému úradu Košice, v tejto časti bolo potrebné postúpiť ho podľa § 250d ods. 2 OSP z dôvodu nedostatku vecnej príslušnosti Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (§ 246 ods. 2 písm. b/ OSP) Krajskému súdu v Košiciach (§ 246a ods. 1 OSP).

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.